

Meaning of the Omer, Counting, and Shavuot (185)

Rav Yehuda Rock yrock20@gmail.com

1. **מגן אברהם תצ"ד**: קשה לי, היאך אנו אומרים בשבועות 'יום מתן תורתנו'? הלא ק"ל כר"י דאמר בז' בסיון נתנה תורה... ולדין לעולם שבועות בו' בסיון... ומה שקשה עוד: דהתורה ניתנה ביום נ"א לספירה, דהא יצאו ממצרים ביום ה' והתורה ניתנה בשבת. כבר תירץ ה"מ דבא לרמוז לנו י"ט שני של גליות; ואפשר דהיינו דקאמר יום א' הוסיף משה מדעתו.
2. **מונ"ב ג', מג'**: ושבועות הוא יום מתן תורה. ולהגדיל היום ההוא, נמנו הימים מן המועד הראשון אליו, כמי שממתין בו הנאמן שבאוהביו ושהוא מונה יום וגם השעות, וזאת היא סבת ספירת העומר מיום צאתנו ממצרים עד יום מתן תורה, שהוא היה הכונה והתכלית ביציאתם באמרו 'ואביא אתכם אלי'.
3. **חינוך שו'**: משרשי המצוה על צד הפשט, לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל, וכמו שכתוב 'אם לא בריתי יומם ולילה וגו'!. והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה, וכמו שאמר השם למשה 'זזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה', ופירוש הפסוק: כלומר, הוציאך אותם ממצרים יהיה לך אות שתעבדון את האלהים על ההר הזה, כלומר שתקבלו התורה שהיא העיקר הגדול שבשביל זה הם נגאלים והיא תכלית הטובה שלהם. וענין גדול הוא להם, יותר מן החירות מעבדות, ולכן יעשה השם למשה אות צאתם מעבדות לקבלת התורה, כי התפל עושין אות לעולם אל העיקר. ומפני כן, כי היא כל עיקרן של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה, נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא.
4. ויקרא כ"ג, ט-כא
5. דברים ט"ז, ט-י
6. שמות כ"ד, ה
7. ויקרא ט', ד
8. **מנחות סח**: : ת"ש ואם תקריב מנחת ביכורים – במנחת העומר הכתוב מדבר.
9. ויקרא י', טו
10. ויקרא י"ג, י-יב
11. ויקרא ב', יא
12. ירמיהו ה', כג-כד

ימי עיון בתנ"ך תשע"ז

13. **ספורנו כ"ג, י:** והתחיל דבור חג השבועות מן העומר כי מאז מתחיל קציר בעומר וספירת השבועות שהם מענין החג הנקרא חג קציר (שמות כג, טז) וחג השבועות (שם לד, כד) שבו נתן הודאה לאל יתברך על שבועות חקות קציר ששמר לנו כי אמנם מכוונות הרגלים הם התפלה וההודאה כמו במועד חדש האביב התפלה לאל על האביב וההודאה על החירות. ובהיות כי הצלחת הקציר תהיה כפי מזג הזמן מתחלת האביב עד הקציר כאמרו שבועות חקות קציר ישמר לנו (ירמיה ה, כד) היה העומר הודאה על האביב כמקריב ביכורי השדה לבעלים והיה הקרבן עמו לתפלה על העתיד והיתה הספירה זכרון לתפלת יום יום והיה חג הקציר הודאה על טוב הקציר וחג האסיף על טוב האסיף.

14. שמות ו', ז

15. שמות כ', ב

16. **רמב"ם יסוה"ת ח', א-ב:** ...שמעמד הר סיני לבדו היא הראיה לנבואתו שהיא אמת שאין בו דופי, שנאמר: 'הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם'. מכלל שקודם דבר זה לא האמינו בו נאמנות שהיא עומדת לעולם אלא נאמנות שיש אחריה הרהור ומחשבה... וזהו שאמר לו הקב"ה בתחילת נבואתו, בעת שנתן לו האותות לעשותן במצרים, ואמר לו 'ושמעו לקולך'. ידע משה רבינו שהמאמין על פי האותות יש בלבבו דופי ומהרהר ומחשב. והיה נשמט מליך, ואמר 'והן לא יאמינו לי', עד שהודיעו הקב"ה שאלו האותות אינן אלא עד שיצאו ממצרים, ואחר שיצאו ויעמדו על ההר הזה יסתלק הרהור שמהרהרין אחרך, שאני נותן לך כאן אות שידעו שאני שלחתיך באמת מתחילה ולא ישאר בלבם הרהור, והוא שהכתוב אומר: 'וזה לך האות כי אנכי שלחתיך, בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה'.